

другъ въпросъ, но първото имъ отношение е къмъ Бога. Тъ сж интелигентностъ, която работи заедно съ интелигентността на всички души. Защо? Защото законитъ на природата се коопериратъ, работятъ заедно. Който иска да проучи първия законъ—любовта къмъ Бога—той трѣбва да продаде всичкото си имане, да го раздаде на сиромаситѣ и да почне отново да печели. Това значи да очисти човѣкъ сърцето си отъ всичко старо, отъ всичко непотрѣбно. Това значи да се приготви човѣкъ за Божественото разбиране. Нѣма по-красиво нѣщо отъ това, да придобие човѣкъ Божественото разбиране, Божествения миръ. А тъй, да се теоретизира само, че човѣкъ трѣбва да се самоотрече — това нищо не значи. Човѣкъ може да се отрече само следъ като дойде до онова вжтрешно, Божествено разбиране. Когато биятъ нѣкого, той може да се отрече отъ нѣщо, но това още не е съзнателно отричане. Отричането подразбира да употреби човѣкъ всичкото изобилие, което има въ себе си, за повдигане на баща си и майка си, т. е. за онази свещена идея, която носи въ душата си. По обратенъ пжтъ тази идея ще работи и за неговото повдигане.

Сега отъ всички хора се изисква дълбоко проучване на законитѣ въ природата. Скърбитѣ и радоститѣ сжщо така трѣбва да се проучатъ. Като казвамъ, че човѣкъ трѣбва да страда, това не значи, че съмъ за страданията. Азъ не съмъ нито за страданията, нито за радоститѣ. Защо? Има радости, които не почиватъ на здрава основа. Напримѣръ, разбойникътъ, който убива, който краде, се радва, че е придобилъ нѣщо, но радостта му не е дълготрайна. Тази радостъ не е истинска. Неговата радостъ е скръбъ за другитѣ. Такава радостъ не е Божествена. Когато радостта на едного е скръбъ за друго, и когато скръбта на едного е радостъ за друго, това показва, че хората живѣятъ още въ единъ преходенъ свѣтъ. Свѣтътъ, въ който хората живѣятъ, не е разуменъ свѣтъ, тѣ трѣбва да дойдатъ до взаимно разбиране. Разумниятъ човѣкъ трѣбва да накара доброто и злото въ него да се скарать, а той да стои настрана и да наблюдава. Само така могатъ да се разрешатъ въпроситѣ. Затова е казалъ Христосъ: „Не противи се на злото!“ Нѣма адептъ, нѣма Учителъ въ свѣта, който да е казалъ на хората да се борятъ съ злото. Който се е опиталъ да се бори съ злото, той всѣкога е билъ побеждаванъ. Злото е мощна сила, предъ която цѣли свѣтове сж изчезвали. Злото е козмическа сила, предъ която трѣбва